

Lov er Lov, og Lov skal holdes.

I „Kvinden og Samfundet“, Nr. 13 findes et Angreb paa Fællesstyrelsen som først er kommen til min Kundskab ved Modtagelsen af Bladet d. 17. Juli.

Redaktøren af „Kvinden og Samfundet“, som tillige er Formand for Forretningsudvalget, har straks svaret paa Angrebet, og jeg kan fuldt ud slutte mig til hendes Forsvar, idet det jo var umuligt at afholde Fællesmøde, naar den Kreds, der havde indbudt D. K., ikke saa sig istand til under de unormale Forhold at modtage os. At Fællesstyrelsen har begaaet en lille formel Fejl ved at vedtage at opkræve de 10 Øre og give dem til Distrikterne uden først at adspørge Kredsstyrelserne, skal villig indrømmes; men som det klart fremgaar af Redaktionens Redegørelse, er Forslaget kommet fra en Distriktsformand og enstemmig vedtaget af de andre Distriktsrepræsentanter. Deraf kommer det, at Fællesstyrelsen ikke har tænkt paa, at det var formelt rigtig ifølge § 6 at lade Styrelserne i alle Samfundets Kredse adspørge.

Men det forekommer mig, at man bør se mere paa, hvad der ligger bagved, at Fællesstyrelsen har truffet den Beslutning end paa Sagens formelle Side. Og det synes mig at være klart, at denne Beslutning er truffen ud af den varmeste Interesse for D. K. og det inderligste Ønske om, at vi ikke skal tabe Modet under de nuværende sørgelige Forhold, men styrke hverandre ved at mødes og udskifte Tanker paa den Maade, som det er os muligt at mødes. Og ser man dette klart, synes jeg, man let maa kunne se igennem Fingre med den lille formelle Fejl. Det skal nok vise sig, at de Distriktsmøder, der afholdes iaar, bidrager til at holde Luen brændende, og dette er dog Hovedsagen.

Astrid Stampe Peddersen.

Lige Løn for lige Arbejde.

Af en Artikel i „Politiken“ for 16 Juli fremgaar det, at der hersker en alvorlig Mangel paa kvindelige Plejere ved vore Sindssygeanstalter, og i en Samtale, som en af „Pol.“s Repræsentanter har haft med Overlægen paa Oringe, Dr. Helweg, udtaler denne sin Forbavelse over, at der næsten

ingen kvindelige Elever melder sig, skønt Lønnen gentagne Gange er bleven sat op. Med de mandlige Plejere gaar det dog nogenlunde, beretter Overlægen, det er overvejende de kvindelige, som ikke føler sig fristede af Arbejdet paa vore Sindssygehospitaler.

Oprigtig talt — vi deler ikke Overlægens Forbavelse, thi den Forskel, der efter hans eget Udsagn, gøres i Vurderingen af den mandlige og kvindelige Arbejdsydelse forekommer os saa urimelig, at det synes os forstaaelig, at den kvindelige Arbejds-kraft vægrer sig ved at byde sig til.

En mandlig Elev ved Oringe faar i det første Halvaar foruden Kost, Logi og delvis Beklædning 210 Kr., en kvindelig maa nøjes med 165 Kr. foruden de ovennævnte Goder. Næste Aar stiger den mandlige Elev til 240 Kr. Halvaaret, den kvindelige følger beskedent efter med 185 Kr. Forskellen i Løn er altsaa stigende, i første Tilfælde 45 Kr. i andet 55 Kr.

Naar Elevtiden er forbi, lønnes den mandlige Plejer med 600 Kr. aarlig, stigende med 100 Kr. hvert andet Aar indtil 1200 Kr., medens den kvindelige Plejer kun faar 450 Kr. aarlig, stigende hvert andet Aar med 50 Kr. indtil 700 Kr.

Det kunde unægtelig interessere os at vide Grunden. En Henvi-sning til, at det koster en Mand mere at leve kan ikke gælde her, hvor begge nyder frit Ophold. Det maa vel sagtens være Mandens fysiske Overlegenhed, som præmieres her, men vi vil dog tro, at overfor de Patienter Talen her er om, ligger der fuldt saa megen Vægt paa den psykiske Behandling. Som bekendt hentes de fleste kvindelige Sygeplejere og formodentlig ogsaa dem paa Sindssygehospitalerne i højere Grad end de mandlige fra intellektuelle Kredse. Der er da Grund til at antage, at hvad den kvindelige Sindssygeplejer mangler i fysisk Kraft det opvejer hun rigelig i sin Evne til at omgaas de sindssyge, og det er dog vel denne Side af Sagen, som det først og fremmest kommer an paa.

D. K. bør have sin Opmærksomhed henvendt paa Forholdet ved vore Sindssygehospitaler og

søge den første Lejlighed til her at hævde sit Princip: Lige Løn for lige Arbejde. Vi føler os overbevist om, at en Ligestilling mellem Mand og Kvinde her vil være det bedste Middel til at standse den „Misère“, som Mangel paa kvindelige Plejere truer vore Sindssygehospitaler med.

England.

Medens engelske Kvinder med Rette synes overbevist om, at Valgretten vil komme, er deres største Sorg i Øjeblikket den, *hvornaar* den vil komme. Vil de faa Valgret i Aar eller i Begyndelsen af næste Aar? Den Lov, hvori Forslaget om Kvindevalgretten findes, bestaar af 33 Paragrafer, af hvilke, sidst i Juni Maaned, kun 7 var vedtaget, deriblandt Par. om Kvindevalgrettens Indførelse. Selv om de tilbageværende 26 ikke vækker saa megen Meningsforskel som de 7, der er vedtaget, er der dog iblandt dem nogle, som giver Anledning til Forhalelse, hvis der er nogen, som vil spekulere i Forhalelse. En eller to Dage om Ugen vil Regeringen rimeligvis afsætte til denne Lovs Behandling, og det er nu Kvindernes Haab, at man faar Loven saa tidlig færdig i Underhuset, at den kan sendes til Overhuset, før dette tager Ferie i August. Før i Decbr. Maaned mener man imidlertid ikke at faa den tilbage fra Overhuset; venter forøvrigt i Øjeblikket heller ingen Faldgruber fra den Kant.

Alt tegner til det bedste. *Saa* langt som Sagen er nu, har den i hvert Fald aldrig været. Vi vil dog — som de engelske Kvinder selv — vente med at fejre Sejren til den er *vis*.

Storindustrien og dens kvindelige Arbejdere.

Af Dorthea Lind, Sekretær i Missionen blandt kvindelige Arbejdere.

»Hovedstaden« har i den sidste Tid givet Plads for nogle Artikler om Industrien og dens Forhold til de kvindelige Arbejdere af Dr. med. Kjer-Petersen og Modindlæg af Hr. Redaktør Povl Drachmann og Industriraadets Formand, Hr. Ingeniør Alex. Foss.

Da »Missionen blandt kvindelige Arbejdere«s Aarsberetning har fremkaldt